

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΕΕ & ΕΒΕΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΙΧΑΛΟΥ
ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ
«ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ:
ΛΙΓΟΤΕΡΑ ΠΛΕΟΝΑΣΜΑΤΑ, ΦΟΡΟΙ ΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ,
ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΚΑΙ ΒΙΩΣΙΜΟ ΧΡΕΟΣ»
ΕΒΕΑ, 24 Μαΐου 2017**

«Σας καλωσορίζω στο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αθηνών. Έχουμε τη χαρά να φιλοξενούμε εδώ σήμερα, μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα εκδήλωση. Μια εκδήλωση της οποίας το θέμα αφορά το παρόν και το μέλλον της ελληνικής οικονομίας. Αφορά την προοπτική της χώρας μας να ανακάμψει από μια πρωτοφανή, σε ένταση και διάρκεια οικονομική κρίση. Μια κρίση που χαρακτηρίζεται πλέον ως η χειρότερη στη σύγχρονη ιστορία των οικονομιών της αγοράς.

Το γιατί εκδηλώθηκε εξ αρχής, έχει συζητηθεί επανειλημμένα. Είναι μια μεγάλη και πικρή ιστορία. Ακόμα πιο πικρή ιστορία, όμως, είναι το πώς αντιμετωπίστηκε. Το μείγμα πολιτικής που επελέγη για τη δημοσιονομική εξυγίανση της ελληνικής οικονομίας – και που εφαρμόζεται όλα αυτά τα χρόνια, με ευθύνη τόσο των δανειστών όσο και των ελληνικών κυβερνήσεων – είναι η αιτία του κακού. Είναι η αιτία που η ελληνική οικονομία δεν μπορεί να σταθεί στα πόδια της και να βγει επιτέλους από την ύφεση.

Το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αθηνών – όπως και το σύνολο του επιχειρηματικού κόσμου – είχε επισημάνει από την αρχή, ότι η δημοσιονομική «θεραπεία» που επιβλήθηκε στη χώρα ήταν λανθασμένη.

Όλες οι μελέτες διεθνών οργανισμών, όπως ο ΟΟΣΑ και άλλοι, έδειχναν ξεκάθαρα ότι σε περιπτώσεις που απαιτείται μεγάλη δημοσιονομική προσαρμογή, το ενδεδειγμένο μείγμα πολιτικής πρέπει να στηρίζεται κυρίως στη μείωση των δαπανών και λιγότερο στην ενίσχυση των εσόδων μέσω της φορολογίας. Για την ακρίβεια, θα πρέπει να περιλαμβάνει κατά τα δύο τρίτα μείωση δαπανών, μέσω του περιορισμού των λειτουργικών δαπανών του δημοσίου και κατά το ένα τρίτο στην αύξηση φόρων και εισφορών.

Η σημασία της σύνθεσης της δημοσιονομικής προσαρμογής αναδεικνύεται τόσο σε σχέση με την ένταση και τη διάρκεια των υφεσιακών επιπτώσεων, όσο και με την εξέλιξη του λόγου χρέους προς ΑΕΠ. Οι συγκριτικές μελέτες δείχνουν ότι, ενώ στις περισσότερες περιπτώσεις δημοσιονομικής προσαρμογής το χρέος αρχικά αυξάνεται και στη συνέχεια αρχίζει να μειώνεται, στις περιπτώσεις των προσαρμογών που

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

βασίζονται στα έσοδα η αύξηση τείνει να είναι μεγαλύτερη και να διαρκεί περισσότερο.

Στην Ελλάδα, δυστυχώς, τα διδάγματα της διεθνούς εμπειρίας αγνοήθηκαν από την αρχή. Και το μείγμα εφαρμόστηκε από την ανάποδη. Τα δύο τρίτα της προσαρμογής που έχει επιτευχθεί μέχρι σήμερα οφείλεται στην αύξηση των φορολογικών εσόδων και μόνο το ένα τρίτο στη μείωση των δαπανών.

Ουσιαστικά, το βάρος έπεσε σχεδόν εξ ολοκλήρου στις πλάτες των φορολογουμένων, των επιχειρήσεων και των εργαζομένων.

Ελάχιστα έγιναν για να αντιμετωπιστούν οι πραγματικές αιτίες της κρίσης, οι οποίες ήταν πασιφανείς, με βάση τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του ΟΟΣΑ και άλλων οργανισμών: το υψηλό κόστος σε συνδυασμό με τη χαμηλή αποτελεσματικότητα του δημοσίου τομέα και η ύπαρξη σοβαρών στρεβλώσεων και περιορισμών στη λειτουργία των αγορών, που στραγγάλιζαν την παραγωγικότητα και την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας.

Αυτό που τελικά έγινε ήταν να πετύχουμε ένα σπάνιο «κατόρθωμα»: εφαρμόστηκε μια μεγάλη εσωτερική υποτίμηση, η οποία επηρέασε το βιοτικό επίπεδο των πολιτών, χωρίς όμως να προσθέτει τίποτα στην ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας.

Το δημόσιο χρέος βρίσκεται στο 180% του ΑΕΠ, από 127% που ήταν το 2010.

Η χώρα έχει χάσει πάνω από το 26% του ΑΕΠ της.

Από το 2008 κλείνουν κατά μέσο όρο 100 επιχειρήσεις, κάθε εργάσιμη ημέρα και έχουν χαθεί κοντά στο 1 εκατομμύριο θέσεις εργασίας.

Η δε συμπίεση των κατώτατων μισθών, όπως είχαμε από την αρχή προειδοποιήσει, ελάχιστα οφέλη απέδωσε στην ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, εφόσον το μη μισθολογικό κόστος της εργασίας – αλλά και άλλοι παράγοντες, όπως το κόστος της ενέργειας, της γραφειοκρατίας και των περιορισμών στις αγορές – παρέμεναν σε υψηλά επίπεδα.

Το ύψος των φόρων και των εισφορών που καλούνται σήμερα να πληρώσουν στο κράτος εργοδότες και εργαζόμενοι, είναι τέτοιο που καθιστά την πλήρη μισθωτή εργασία ασύμφορη.

Τα επίπεδα της αδήλωτης εργασίας εκτοξεύονται, ενώ οι ευέλικτες μορφές απασχόλησης ξεπερνούν πλέον το 50% των νέων προσλήψεων. Μια εταιρεία που λειτουργεί ή σχεδιάζει να επενδύσει στην Ελλάδα, γνωρίζει ότι για να προσλάβει

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

εργαζόμενους – και κυρίως εξειδικευμένα στελέχη – θα πρέπει να επωμιστεί ένα δυσβάσταχτο κόστος...

Ενώ όλο και περισσότεροι Έλληνες με υψηλά προσόντα, εγκαταλείπουν τη χώρα.

Όλα τα προηγούμενα χρόνια, μια μεγάλη μερίδα της κοινής γνώμης είχε πειστεί ότι για την ύφεση, φταίει η αδυναμία αποτελεσματικής διαπραγμάτευσης, από την πλευρά των ελληνικών κυβερνήσεων.

Η αλήθεια είναι κάπως διαφορετική. Όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις διαπραγματεύθηκαν τους όρους των προγραμμάτων. Αλλά δυστυχώς, σε λανθασμένη κατεύθυνση.

Διαπραγματεύθηκαν για να αλλάξει όσο το δυνατόν λιγότερο το χρεοκοπημένο μοντέλο λειτουργίας της ελληνικής οικονομίας. Ουσιαστικά, συμφώνησαν και επεδίωξαν φιλόδοξους δημοσιονομικούς στόχους, με ένα μείγμα πολιτικής που ήταν γνωστό ότι δεν οδηγεί πουθενά.

Το μεγάλο ζητούμενο είναι τι γίνεται τώρα. Η Ελλάδα βρίσκεται μπροστά στο στόχο για πρωτογενή πλεονάσματα της τάξης του 3,5% του ΑΕΠ. Ο στόχος αυτός είναι αδύνατον να επιτευχθεί με την εφαρμογή της ίδιας συνταγής.

Είναι αδύνατον να επιτευχθούν τέτοια πλεονάσματα σε μια οικονομία που δεν αναπτύσσεται. Και είναι αδύνατον να υπάρξει ανάπτυξη, με αυτό το ύψος της φορολογίας και των εισφορών.

Ο φαύλος κύκλος πρέπει να σπάσει.

Εμείς, ως Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αθηνών, υποστηρίξαμε από την αρχή και θα συνεχίσουμε μέχρι τέλους να υποστηρίζουμε, ότι η χώρα χρειάζεται ένα νέο μείγμα δημοσιονομικής πολιτικής.

Με λιγότερους φόρους και εισφορές σε βάρος της επιχειρηματικότητας και της απασχόλησης.

Με περισσότερες και τολμηρότερες μεταρρυθμίσεις στο κράτος και στις αγορές.

Ας καταλάβουν όλοι ότι κάθε μέρα που περνά, χωρίς δραστική αλλαγή δημοσιονομικής πολιτικής, η Ελλάδα λιγοστεύει. Λιγοστεύει σε επιχειρήσεις, σε εισοδήματα, σε ανθρώπους, σε δεξιότητες, σε επίπεδο ζωής.

Εναλλακτικές, βιώσιμες προτάσεις υπάρχουν. Και αυτό επιβεβαιώνεται από την εξαιρετική προσέγγιση του κ. Νεκτάριου, που θα έχουμε τη χαρά να δούμε και να συζητήσουμε στη συνέχεια.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΜΠΟΡΙΚΟ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Το θέμα είναι οι προτάσεις αυτές, να βρουν επιτέλους ανταπόκριση και εφαρμογή.

Ευχαριστώ τον κ. Νεκτάριο και τους ομιλητές που βρίσκονται σήμερα εδώ. Και αναμένω με μεγάλο ενδιαφέρον την παρουσίαση που θα ακολουθήσει».